

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Egidio abbate. Cap[itulum]. xviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Abvidua de regio

ne moab in diebus iudicij claruit. Quam sancta fuisse probatur: non solum iosephus qui hoc testatur: sed etiam quod liber eius specialis hystorie inter sacre pagine volumina connumeratur. Eli melech enim de bethleem effractus cum noemi vxore sua: et maalon et chelion liberis suis cum facta esset fames in terra israel: abiit in regionem moabitidem: ut pascerentur ibi. Quo mortuo filij eius duxerunt vxores de moab: orpnam et ruth: et mortui sunt ambo sine ple. Noemi vero vidua et filij orbara cum redire vellet in terram suam facta fertilitate comitabatur eam nurus sue. Quas cum licetlaster orpha quidem reuerfa remansit. Ruth vero oino cum socro abire voluit. Et venerunt in bethleem que prius effrata dicebatur: tempore quo primu hordea merebatur: Erat autem ibi vir potens et diues nomine booz: consanguineus elimelech. Intrauitque ruth agrum booz de mandato socri: et colligebat spicas post metentes. Booz vero agrum ingressus cum audisset que esset puella copatiens ei mandauit: ne ad alterius agrum accederet: sed et hora vespendi cum messoribus suis comederet. Precepitque metentibus: ut de industria spicas dimitterent: quas illa sine rubore colligere posset. Reuersaque sero ad socrum et portans hordeum quod collegerat ei omnia nunciavit. Qui socrus dixit: quod booz propinquus eius erat. Ad ipsum fecit ruth diebus sequentibus usque ad aream ventillationem. Cum autem in ventillando aream booz iuxta morem patrum consuetum faceret seruis et messoribus suis. Ruth de socrus consilio lota et cultis vestibus induta ascendit cum alijs in aream latenter. Et cum sero booz obdormisset piceit se ad pedes eius qui media nocte excitatus expauit videns puellam et quesuit quod esset. Que respondit se esse ruth relicta propinqua sui: quod ideo venerat: ut eam liberis carere in consugem sumeret: prout ex lege tenebat cum ipse booz vxore careret: booz vero respondit alium esse magis propinquum qui primo de coniugio requirit deberet. Quod si renueret ipse postmodum eam libenter acciperet. Et cum diluculo surrexisset: impleuit pallium ruth hordeo: eamque se gere onustam remisit ad socrum. Mane vero booz congregatis senioribus ciuitatis interrogauit propinquos: illum elimelech an agrum venalem propinquus sui emere vellet: et relicta eius accipere cui nunquam propinquus predicta sibi legere debebat: an sibi minus propinquus quo ius suum cedere. Qui ei libenter cedere velle dixerit. Sicque booz diuino nutu ruth cepit in vxorem: ex qua genuit obeh: qui fuit pater isai patris dauid. Ruth autem sancta et pudica sanctitateque famosa apud bethleem in pace quiescit. Nec omnia ex libris iudicum ruth: et ex chronicis iosephi et hieronymi: petrique comestoris: necnon ex chronicis guilelmi.

De sancta anna pphetissa? Cap. lvi.

Anna p

phetissa filia phanuel de tribu aser: cuius sanctitatem enangelicus prodit sermo. Luc. ii. tempore quo xps fuit ad replum presentatus ibidem se reperit et eadem hora superveniens mulra de illo pphetavit omnibus qui expectabant redemptionem israel. Nec enim vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. Et permansit in viduitate usque ad annos octuagintaquattuor etatis sue: que nunquam de templo discessit: sed in omni die nocteque permansit: et in bona senectute in pace quiescit. Sepulta iuxta templum dñi in hierosolymis kal. septembris.

De sancto pulco discipulo. Cap. lvii.

Riscus discipulus

fuit vnus ex antiquis discipulis christi: illes inter nota. lxxij. discipulorum: qui a dorotheo abbatate conscripti sunt non reperiantur. Hic enim ille pater familias fuisse asserit: in cuius domo christus pascha sibi parari fecit: et in eius cenaculo cum discipulis discubuit: et eorum pedes lauit: ut damasus. Hic post ascensionem domini ventens romam cum apostolo petro in partibus campanie euangelium predicauit. Qui et apud capnam via aquarum depositus est kal. septembris: ut dicitur ado.

De sancto Egidio abbate. Cap. lviii.

Bidi ab

bas apud arelas. oppidum provincie floruit tempore karoli imperatoris. Hic atheniesi natione regia stirpe progenitus: pater theodosio: matre pelagia: sacriliter eruditus est a puerilibus annis. Qui dum quadam die ad ecclesiam pergeret: egro cuidam in platea sacenti et elemosinam petenti tunicam suam tribuit: quod indutus mox sanitatem recepit. Parentibus vero suis defunctis patrimonium suum christum fecit heredem. Die quodam dum ab ecclesia rediret obuium habuit virum a serpente percussum: sed oratione fusa ab eo primum virus fugauit. Demoniacum quendam die ostico in ecclesia consistente: et cunctos clamoribus conturbante. Egidius orans ab immundo spiritu continuo liberauit. Eum autem per totam greciam ipsius fama cresceret: ipse humani favoris vitas periculum clamoribus maris petiit: ut ad presalias se transferret. Aspiciensque nautas maris

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus. Fo. cccij.

tempestate periclitantes facta oratione tēpe-
 stare sedauit. Applicātes quoq; nante gratias
 eius meritis egerūt: et q̄ cū secum gratis vehe-
 rent p̄miserunt. Et cum ad quandā insulā post
 dies. iij. appulissent: virtū dei ibidem cellula re-
 pertum egidius adit: et cum ip̄o in dei laudib;
 triduo mansit: deinde vale dicens cū nauis ab-
 scessit. Tum ergo arelatum uenisset: et biennio
 cum sancto cesareo eiusdē vrbis ep̄o mansisset:
 et ibidē quēdā qū p̄ trīennū febricitauerat a fe-
 bribus liberasset: heremū cupiens clā discessit:
 et rhodano trāsito secus ripā guardonis apud
 veredemū heremita sanctissimū dudum fuit:
 vbi sterilitatem terre suis meritis fugauit: et in
 firmū quēdā ei delatū veredemio abiente sas-
 nauit. ¶ Deinde famā humanā fugiēs relicto
 veredemio interiorē heremū penetravit: vbi vi-
 delicet rhodanus in mare desuit: qui locus se-
 ptimana vocatur: vbi antrum spiritus obitū et
 fontem inueniēs ceruā sibi diuinit? pparatam
 nutricem habuit: que certis horis lacris et aliis
 montem trāsito prebuit. Tum autē ibidē regis
 famuli venarentur: ceteris feris contētis cer-
 uam cum canibus insequūtur: a quibus duduz
 fugam ad pedes sui confugit alumni. Ille hō
 admirans cur preter solitū sic mugiret: extens
 et venatores audies dñm p̄ cerua orauit. La-
 nes autē intra factū lapidis appropinquare mī-
 nime audentes: cū nimio latratu ad venatores
 redibant. Nocte superueniente domum reuerfi
 sunt: et sequēri die retrocedētes castro labore ite-
 rum redierūt. Quōd rex audiens cū multi tudine
 venatorū assumpto ep̄o ad locū accessit. Et cū
 canes vt prius accedere non auderēt. Locū ve-
 ptium densitate inaccessibilem in gyrum circū-
 dederunt. Unus autē incaute sagittā dirigenz:
 vt ceruā emitteret. Cū dei orati p̄ cerua gra-
 ue vuln? inuictit. Milites autē semitā ferro ape-
 rientes ad speluncā uenit: et senē venerādum
 in habitu monachali cōspiciūt: ceruā quoq; ad
 eius pedes p̄cumbentē reperiunt. Ad quē solī
 rex et ep̄s pedes adēunt: et quis esset interrogā-
 tes: oēm vitam suā eo narrare comperit. Qui
 dum pro vulnere ei illato venā postulassent: et
 medicos p̄ ip̄o sanando p̄miserunt: ac munera
 obtulissent: ipse nec medicinā adhiberi voluit:
 nec ad munera eorū respexit: quin potius dñm
 orauit: vt q̄ diu viueret: ip̄m vuln? perperuo sus-
 tineret. Sed cū rex ip̄m frequēter uisitare: et
 pabulū salutis ab eo reciperet: inimētas ei di-
 uinitas obrulit: quas sanct? recipere recusauit:
 vt tñ de ip̄is in monasterium fabricaret admonu-
 it. Quod quidē rex per oīa p̄fecit: ip̄usq; cenoz
 bñ egidius licet diu renitens tādē multa regis
 instantia regimēntis curam suscepit. Et p̄cessu
 t̄pis ad sacerdotij dignitatē puenit. ¶ Hui? fa-
 mam rex karolus audies: vt ad se ueniret preci-
 bus multis obrulit. Qui ueniens aurelian. in
 basilica sancte crucis enigmū liberauit: de

inde ueniens ad regē ip̄m rex reuerenter exce-
 pit: et inter cetera salutis colloquia rex ip̄m ro-
 gauit: vt p̄ se ad dñm oraret: eo q̄ p̄ctm quod-
 dam enorme cōmiserat: qd nulli nunq; nec ip̄i
 sancto cōfiteri auderet. Sequenti ergo dñica
 egidius celebrās p̄ rege orauit: et cōtinuo an-
 gelus eidē apparuit: qui cedula in altare de-
 posuit: in qua scriptū erat regis peccatum: et si
 de eo penitēret egidij precib; iā dimissum. Ad
 debat quoq; ibidē: q̄ si quis p̄ aliquo peccato
 egidium inuocaret: h tñ ab eo desisteret sibi dis-
 missum non dubitaret. Oblata igit regī cedula:
 ille de peccato suo uenā humiliter postula-
 uit. Egidij autē cū honore redēs apud reuernē
 semvrbem filiū principis a mortuis suscitauit.
 ¶ Post aliqd̄ t̄ps p̄nunciāns monasteriū suū
 ab hostibus euerendū romā adit: et multa p̄-
 uilegia ecclesie sue impetravit: duozq; ostia cu-
 pressina in quib; imagines ap̄tolorū sculpe-
 rant a papa ei donata in tyberim dimisit: et cō-
 uino regimini cōmendauit. Unq; ad monaste-
 rium redire: cuidam cōtracto apud cedronē
 egressum restituit. Reuersusq; ad locū p̄dicta
 ostia i portu inuenit: q̄ in ecclia sua ad ornātū
 sedis romane monimētū erexit. ¶ Obiit quoq;
 q̄ suū et diuinitus reuelatū p̄dit. Et post lau-
 dabilem vitā in dño feliciter obdormiuit kalē:
 septēbris: vbi et choros angelozum eius animā
 ad celos ferētium concinentes plurimi audis-
 se testati sunt: claruit circa annos dñi. ccccc.

De sanctis duodecim fratribus
 martyribus. Cap. xix.

Duodecim fratres

martyres gloriofi pro x̄po passi
 sunt. Quozū tamē nota origine
 passionisq; vel locum: vel mo-
 dum minime ualut reperire: nī
 si hoc solū quod in adonis martylogio scriptū
 est: q̄ uidelicet post cessionē et incarcerationem
 yltimo in diuersis partib; capite celi sunt kalē
 septēbris: quos et romana ecclesia in suis kalē
 dariis cōscripsit: et de eis specialr festū facit.
 ¶ De sc̄o lupo archiep̄o senonen. Cap. xx.

Lupo archiepiscopo

ep̄s senonen. clarus
 it tempore clotharij
 regis francozū: qui apud aus-
 relian. ex regali genere ortus
 dum uirtutib; polleret archie-
 p̄s senontis electus est. Dum
 autem omnia sua pauperibus
 erogaret: et die quadam pluri-
 mos ad cōsulium inuississet:
 cum uinum ad mediū p̄ recubētibus non habe-
 ret orauit ad dominū: et statim nuncijs affuit:
 qui ceti uini modios adesse pre foribus nuncia-
 uit: quod vnde: aut a quo delatum esset minime